

Bol horúci jún roku 2008. Ako som sa tak opaloval na pláži , neďaleko odo mňa bol jeden chlap. Na jeho tvári bolo vidieť utrpenie a zmätok. Ako som sa tak naň díval, spýtal som sa ho koľko je hodín. Tomi poslúžilo ako podnet na rozhovor. On sa ma spýtal, ako sa volám. „Raffaele. “ - znela moja odpoveď. Nato ironicky poznamenal: “ Aha! Kňaz doň Raffaele. “ A tak, akoby zázračne sme si navzájom zverili najhlbšie a najintímnejšie bolesti. Od tohto dňa sme sa začali navštevovať. Ja som stále viac skúmal jeho dušu; spýtal som sa ho, akého je náboženstva. Odpovedal mi , že nepraktizujúci katolík. Ako sme sa tak jeden druhého vypytovali, povedal som mu, že raz v týždni navštevujem jednu modlitbovú skupinu. Enzo bol veľmi zvedavý na túto moju cestu. Viackrát sa ma spýtal, že či sa môže aj on zúčastniť. Tak som mu povedal, že jedného dňa ho zoberiem so sebou. Po niekoľkých mesiacoch, keď Enzo viac krát ma prosil, že sa chce zúčastniť na modlitbových stretnutiach, a ja som ho nebral so sebou, začal pochybovať to tom, že ja navštevujem nejakú modlitbovú skupinu. Jedného krásneho dňa som mu povedal, že na druhý deň bude modlitbové stretnutie v meste Fermo; ak chce, tak môže prísť so mnou. Enzo veľmi rád prijal tento návrh a aj pozvanie, takže účasť na týchto stretnutiach, ak mu to práca dovoľovala, bola pravidelná . Medzitým pomaličky som mu začal rozprávať o mojich mystických skúsenostiach, a on bol z toho nadšený. S radosťou som videl, že Enzo po dlhom čase sa začal zúčastňovať nedelnej Svätej Omše; krátko nato sme šli do Assisi na duchovnú obnovu. Bolo to 6. Januára 2009. Len čo sme sa vydali na cestu, začali sme sa modliť. Pre Enzo to bola príležitosť otvoriť si úplne srdce pred Pánom. Keď sme prišli do Assisi, hneď sme vstúpili do baziliky. Poradil som mu, aby sa vyspovedal. Pozrel sa na mňa hrozivým pohľadom. Hľadal rôzne výhovorky. Napokon sa mi ho podarilo presvedčiť. A tak sme sa vyspovedali. Moja spoveď bola celá zameraná na Enza. Keď môj spovedník pochopil, u ktorého kňaza sa Enzo spovedal, znepokojil sa, lebo podľa neho to nebol najvhodnejší kňaz. Po spovedi sme sa stretli. Ja som sa obával Enzovej reakcie po spovedi. Videl som ho však spokojného a natešeného. So slzami v očiach mi povedal: “ Som v poriadku. Našiel som kňaza, ktorý mi objasnil moje pochybnosti. Cítim sa byť znovuzrodený . Cítim sa byť novým človekom.” Odvtedy naše životy napredujú paralelne. Stále s väčšou intenzitou. A dodnes sme veľmi zjednotení na ceste s Máriou k Ježišovi.

Z taliančiny preložil D. R.